

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 56. Papa Schismaticos persequitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](#)

Sæculum VI. bitate, sapientia, & Nobilitate clarissimi
A. C. 555. ab ejus Communione ob suspicionem ne-
cis Vigilio illatæ recesserant. Igitur Pe-
lagius, ut innocentem se probaret, com-
municatis cum Narsete, qui copiis Impe-
ratoris in Italia præerat, consiliis, publi-
cas preces indixit, & ex Ecclesia S. Pan-
cratii ad S. Petrum processit, ubi Evan-
gelium & Crucem Domini Nostri capiti
suo imponens, consenso suggestu publi-
ce juravit, nihil mali se Vigilio Papæ in-
tulisse. Populo acquiescente, ipse dein-
de omnes Præsentes rogavit, ut secum ad
proscribendum ab Ordinationibus Simo-
niæ vitium operam jungerent. Bonis
Ecclesiæ administrandis præfecit Valen-
tinum, qui ipsi ab Epistolis erat, virum
timentem Deum. Is omnibus Ecclesiis
ablata vasa aurea, argenteaque, & vela
restitui curavit.

§. LVI.

Papa Schismaticos persequitur.

Pelagius Papa ad reprimendos Schisma-
ticos Italiæ omni virium contentione
incubuit, quod ut facilius efficeret, Nar-
setis Auctoritatem in auxilium vocavit.

Epist. 3. Quia vero hic Patricius magna pietate
erat, & timebat, ne in Religionem pec-
caret, in quadam Epistola ad eum data
Pelagius dicit: *ne te absterrent vani Ser-
mones dicentium; Ecclesiam excitare per-
secutio-*

secutionem, dum crimina punit, & Salu- Sæculum VI.
tem Animarum quærit. Illi solum Perse- A. C. 555.
cutores sunt, qui ad faciendum malum co-
gunt; alias enim omnes Leges Divinæ hu-
manæque, quæ malefacta puniri jubent, ab-
olendæ erunt. Schisma vero malum esse,
etiam Potestate Sæculari reprimendum,
Canones & Sacræ Paginæ nos docent. Qui-
cunque a Sedibus Apostolicis separatus vi-
vit, sine dubio in Schismate est. Fac ita-
que, quæ, ut faceres, sæpe a te postulavi-
mus, illosque, qui talia moliuntur, addi-
to militum præsidio ad Imperatorem trans-
mitte. Cogita, quam potenti auxilio ti-
bi Deus adfuerit illo tempore, quo Ty-
rannus Totila Istriam & Venetiam tene-
bat, Franci interea omnia depopulanti-
bus. Tamen inter tantos Belli tumultus
non concessisti, ut Episcopus Mediolanen-
sis ordinaretur, donec datis ad Imperato-
rem litteris ipsius Mandata accepisses; sed
inter medios hostes versatus Electum atque
eum, qui ipsum ordinaturus erat, Raven-
nam deduci jussisti. Quid de Episcopis
Liguriæ, Venetiæ, & Istriæ dicam, quos
pesses reprimere, & rustice gloriari Se-
dibus Apostolicis contemptis finis? Si du-
bium ipsis obortum de Decretis Concilii
Universalis, Constantinopoli celebrati,
oportebat pro consuetudine aliquos suorum
deligere, viros doctos & sapientes, qui ar-
gumenta ipsorum exposuissent, & nostra au-
divissent.

Sæculum VI. *divisissent. Oportebat dubia sua ad Sedem Apostolicam deferre, non vero oculos claudere & Ecclesiam, quæ Iesu Christi Corpus est, dilacerare. Non est igitur, quod timeas. Mille suppetunt exempla & leges, ex quibus demonstratur Publicæ Potestatis esse, Schismaticos non Exilio modo sed etiam privatione Bonorum & arctis carceribus coercere.* Magna hujus Epistolæ

Frag. 3. p. 807. pars in alia ad Patricium Valerianum data repetitur, quæ eodem utique tempore scripta fuerit.

Ep. 4. Cum Schismatici Narsensem excommunicassent, gratulatus est ei Papa, id permittente Numine factum, quo eum a diro Schismate servaret securum. At simul excitavit Praefectum, ut insolens hominum istorum facinus puniret, & reos ad Imperatorem mitteret. Specia-

Episcopi Schismatici. tim de Paulino Episcopo Aquilejensi dicit, Usurpatorem esse, & cum Schismati inhæreat, ultra Episcopum esse non posse. In eadem Epistola mentionem facit de alio Episcopo Schismatico, cui nomen Euphrasius, Homicidii, & Adulterii in-

Ep. 2. cestuosi reo. In alia Epistola ad Narsensem conqueritur de Thracio & Maximiano Episcopis Schismaticis accusatis, quod Bona Ecclesiæ in usus suos converte-

Ep. 5. rent. Instat Papa apud Narsensem, ut præter Episcopum Aquilejensem Constantinopolim ire compelleret Episco-

pum

pum Mediolanensem, qui Aquilejensem Sæculum VI.
contra Canones ordinaverat, non ideo so- A. C. 555.
lum quia erat Schismaticus, sed quia in
propria sua Ecclesia ordinari debuisset,
ut in alia Epistola explicat, & subjungit: *Fragm. I.*
quia grave accidisset Episcopis Mediola- p. 805.
nensi & Aquilejensi ab Episcopo Romano
ordinari, ob locorum distantiam, veteri
consuetudine introductum, ut mutuo se or-
dinarent, ea tamen conditione ut Conse-
crans ad Civitatem Consecrandi se confe-
rat, tum ut de consensu Ecclesiae vacantis
ipsi constet, tum ut inde pateat, Episcopum
quem ordinat ipsi non esse subjectum. Pe-
lagius Papa præterea in his Epistolis di-
cit, nunquam licuisse Concilium Particu-
lare convocare ad examinandum Conci-
lium Generale, sed si hac super re ali- *Epist. 5.*
quod supersit dubium, consulendam esse *fragm. 3.*
Sedem Apostolicam. Eadem de causa *fragm. 2.*
scripsit ad Viatorem & Pancratium Viros
Illustres, ut eos averteret a Communio-
ne Schismaticorum, quorum obstinatio
ex ignorantia, & inani timore, ne Con-
cilio Calcedonensi refragarentur, origi-
nem trahebat. In his Epistolis Papa Au-
toritatem S. Augustini saepe affert.

Episcopi Hetruriæ datis ad Papam
Epistolis sperabant effecturos se, ut ipse-
met eorum Schisma laudaret. Pelagius
respondit: *quomodo nescire potestis, vos* *Epist. 2.*
a Communione totius Mundi esse separa-
tos,

Sæculum VI. tos, cum Nomen meum pro more in SS.
A. C. 556. Mysteriis non recitetis? quamvis enim in-
dignissimus sim, in me tamen hodie Sedis
Apostolicæ Firmitas per Episcopatus Suc-
cessionem perseverat. (*) Ne vero vobis
aut populis vestris qualiscunque suspicio de
Fidei Nostræ sinceritate supereſſe possit,
certissimi eſtote, quod Fidem Concilii Nice-
ni, Patrum Constantinopolitanorum, Con-
cilii Ephesini, & Calcedonensis teneam, &
omnes, quicunque iſorum quatuor Conci-
liorum Fidem aut Tomum Beati Leonis
Papæ in Concilio Calcedonensi confirma-
tum aut ex parte labefactare, aut in du-
biū vocare præſumferint, anathemati-
zēm. Hæc Epistola 15. Cal. Mart anno
post Consulatum Basiliī 15. id est 16. Febr.

Ep. 7. 556. data. Pelagius Papa similem Fidei
Confessionem edidit ad universum Dei
populum directam, in qua subjungit, quod
pro debita Reverentia recipiat Canones
a S. Sede receptos, & Epistolas Pontifi-
cum Antecessorum suorum, quos a Cœ-
lestino usque ad Agapitum inclusive no-
minat. Tandem quod venerabiles Epis-
copos Theodoretum & Ibam tanquam
viros Catholicos honoret.

§. LVII.

(*) Successio continua Romanorum Episco-
porum lapis est, in quem quotiescunques cadit
Interpres noster Protestans, colliditur, & quo-
ties ille in ipsum cadit, conteritur.